

Dosarul nr.4r-2352/19
Ciocana)
4-19104279-02-4r-15082019

Judecătoria Chișinău (sediul
Judecătorul Sandu Alexandru

D E C I Z I E
(dispozitiv)

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:

Gafton Alexandru

Judecătorii:

Morozan Ghenadie și Diaconu

Mihail

Cu participarea:

Avocatului

Danilescu Victor

judecând în ședință publică în ordine de recurs, recursul declarat de administratorul SRL „Megavil Grup”, Sorbalo Liviu, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 24.07.2019, în cauza contravențională în privința **SRL „Megavil Grup”** de comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) Cod contravențional.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Admite recursul declarat de administratorul SRL „Megavil Grup”, Sorbalo Liviu, casează integral Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) din 24.07.2019, în cauza contravențională în privința **SRL „Megavil Grup”** de comitere a contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) Cod contravențional, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, de către un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Gafton Alexandru

Judecătoria

Morozan Ghenadie

Diaconu Mihail

Dosarul nr.4r-2352/19
Ciocana)
4-19104279-02-4r-15082019

Judecătoria Chișinău (sediul
Judecătorul Sandu Alexandru

D E C I Z I E

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:

Gafton Alexandru

Judecătorii:

Morozan Ghenadie și Diaconu

Mihail

Cu participarea:

Avocatului

Danilescu Victor

judecând în ședință publică în ordine de recurs, recursul declarat de administratorul SRL „Megavil Grup”, Sorbalo Liviu, împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) din 24.07.2019, în cauza contravențională în privința **SRL „Megavil Grup”** de comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei: în procedura instanței de fond, din 19.06.2019 până la 24.07.2019; în Curtea de Apel Chișinău din 15.08.2019 până la 23.10.2019.

Procedura de citare legal executată.

Avocatul Danilescu Victor a susținut motivele recursului și a solicitat admiterea acestuia în sensul formulat.

Agentul constatator, fiind citat legal, în ședință nu s-a prezentat din motive necunoscute, instanța în temeiul art.471 alin.(2) Cod contravențional, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

A C O N S T A T A T:

1. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA 01007580 din 30.05.2019, întocmit în baza art.197 alin.(5) Cod contravențional, s-a reținut că, la 01.04.2019, ora 12:10, pe traseul R-14, km 10, Bălți – Strășeni, SRL „Megavil Grup” a admis ieșirea în cursă a conducătorului auto Galonca Ion care se afla la volanul automobilului pentru efectuarea transportului de mărfuri în cont propriu, fără a deține actele permise și neavând certificat de competență profesională valabil, ignorând prevederile art.61 lit. c) din Codul transporturilor rutier.

2. Prin decizia agentului constatator, SRL „Megavil Grup” a fost sancționată cu amendă în mărime de 220 unități convenționale, echivalentul a 11000 lei.

3. Nefiind de acord cu actele emise de agentul constatator, SRL „Megavil Grup” la 17.06.2019 a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator ANTA, Flocos Dumitru, din 30.05.2019.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 24.07.2019, contestația depusă de SRL „Megavil Grup” s-a respins ca nefondată.

5. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, administratorul SRL „Megavil Grup”, Sorbalo Liviu, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 24.07.2019, cu admiterea contestației în sensul formulat.

6. În motivarea recursului a indicat că, condiția privind competența profesională a întreprinderii se consideră a fi îndeplinită dacă managerul de transport rutier al acesteia este titular al unui certificat de competență profesională eliberat în condițiile art. 43, care prevede, că pentru a practica activitatea de manager de transport rutier în transportul rutier contra cost, persoana solicitantă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:să dețină certificat de competență profesională, valabil; să facă dovada că este angajat al operatorului de transport rutier.

Recurentul menționează că, SRL „Megavil Grup”, nu este operator de transport rutier, respectiv nu este obligat prin careva prevederi legală să aibă manager de

transport, care să dețină certificat de competență profesională. Întreprinderea SRL „Megavil Grup” are ca gen de activitate: comerț cu ridicata și cu amănuntul a produselor alimentare, iar în vederea exercitării sarcinilor de bază, compania distribuie marfa proprie, cu unitățile de transport pe care le deține cu drept de proprietate, respectiv transportarea mărfii de către SRL „Megavil Grup”, conform prevederilor Codului de transport rutier art.art.4 lit. b), 5-1, se califică, ca transport în interes propriu, adică, operațiune de transport rutier efectuată în scopuri necomerciale și nonprofit de o persoană fizică sau juridică.

Mai menționează că, la capitolul 5 a Codului transporturilor rutiere art.43-45, legiuitorul reglementează modalitatea de atestare profesională a managerilor de transport rutier și a conducătorilor auto, care exclusiv se referă doar la activitatea de transport rutier contra cost și respectiv nici într-un fel nu reglementează atestarea profesională în sfera transportului rutier pe cont propriu. Astfel, urmărind logica juridică în Capitolului 5, pentru efectuarea transportului rutier de mărfuri în cont propriu, nu este necesar deținerea de către conducătorul auto a certificatului de competență.

Consideră că agentul costător a Agenției Naționale Transport Auto, a constatat o pretinsă contravenție și a sancționat întreprinderea SRL „Megavil Grup”, pentru faptul că șoferul întreprinderii Ion Galonca, efectuează transport în cont propriu fără actele permise, adică certificat de competență, fapt care nu este prevăzut în Codul transportului rutier, actul normativ prevede această obligație doar pentru operatorii de transport, care efectuează transport contra cost.

7. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță în raport cu argumentele recursurilor declarate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul este fondat și urmează a fi admis, cu remiterea cauzei la rejudecare, din următoarele considerente.

8. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

9. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea

Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

10. În fapt, reieșind din materialele cauzei s-a constatat că, Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA 01007580 din 30.05.2019, întocmit în baza art.197 alin.(5) Cod contravențional, s-a reținut că, la 01.04.2019, ora 12:10, pe traseul R-14, km 10, Bălți – Strășeni, SRL „Megavil Grup” a admis ieșirea în cursă a conducătorului auto Galonca Ion care se afla la volanul automobilului pentru efectuarea transportului de mărfuri în cont propriu, fără a deține actele permissive și neavând certificat de competență profesională valabil, ignorând prevederile art.61 lit. c) din Codul transporturilor rutier.

11. Prin decizia agentului constatator, SRL „Megavil Grup” a fost sancționată cu amendă în mărime de 220 unități convenționale, echivalentul a 11000 lei.

12. În speță, Colegiul consideră că, agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu a clarificat pe deplin împrejurările cauzei obiectiv și i-a imputat SRL „Megavil Grup” comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) Cod contravențional, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit prin probe certe și suficiente faptul că în acțiunile acestuia sunt prezente elementele contravenției respective.

13. În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

14. Art.197 alin.(5) Cod contravențional stabilește sancțiunea pentru efectuarea transportului rutier de persoane și/sau mărfuri fără a deține actele permissive și/sau documentele de transport specifice tipului de transport rutier efectuat, prevăzute, după caz, la art.58–62, 70, 72, 73, 76, 78 și 83 din Codul transporturilor rutiere.

15. În speță, se atestă că agentul constatator i-a imputat făptuitorului încălcarea prevederilor art.61 lit. c) din Codul transporturilor rutiere, care prescrie că, pentru a efectua transport rutier de mărfuri în cont propriu întreprinderea și/sau conducătorul auto trebuie să dețină la bordul vehiculului rutier certificatul de competență

profesională al conducătorului auto, valabil, pentru transport rutier de mărfuri în trafic național și/sau internațional, după caz.

16. Prin urmare, cercetând procesul verbal cu privire la contravenție și lecturând hotărârea instanței de fond, se atestă că nu a fost făcută nici o referire la prevederi legale pertinente care ar obliga în speță SRL „Megavil Grup” să efectueze transport de mărfuri cu șoferi care dețin certificat de competență profesională.

17. În speță, la materialele cauzei nu sunt anexate probe certe și pertinente care ar confirma învinuirea adusă făptuitorului, ori, simpla indicare a faptelor date în procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate constitui temei de sancționare a persoanei.

18. Astfel, reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal confirmă alegațiile recurentului, precum că, SRL „Megavil Grup” nu este operator de transport rutier, respectiv nu este obligat să aibă un manager de transport care să dețină certificat de competență profesională, însăși agentul constator în cadrul cercetării cauzei contravenționale, nu a stabilit acest aspect, în coroborare cu cerințele legii.

19. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (*Ruiz Torija v. Spania*, 09.12.1994, §29; *Papon v. Franța (nr.2)*, dec., 15.12.2001; *Boldea v. România*, 15.02.2007, §30).

20. În concluzie, soluția instanței de fond este una pripită, nefiind elucidate pe deplin toate aspectele cauzei deduse judecății, la baza învinuirii aduse SRL „Megavil Grup” fiind puse exclusiv argumentele acuzării, fără a se da vreo apreciere argumentelor apărării.

21. În aceste circumstanțe se denotă faptul că instanța nu a examinat complet și obiectiv cauza contravențională dată, iar la emiterea hotărârii nu a dat deplină importanță prevederilor art.462 alin.(4) Cod contravențional.

22. Exigențele CEDO obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile (*hotărârea CtEDO Oferta Plus versus Moldova*). Orice persoană are dreptul la o hotărâre judecătorească motivată, însă nu este obligatoriu ca hotărârea să conțină răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument (*hotărârea CtEDO Hiro Balani versus Spania*). Totuși, ea trebuie să fie suficient de detaliată în ceea ce privește toate

chestiunile necesare astfel încât să fie oferită informația de care este nevoie pentru a fi exercitat pe deplin dreptul de a contesta hotărârea (*hotărârea CtEDO Hadjianastassiou versus Grecia*). Dacă o declarație este fundamentală pentru rezultatul cauzei, instanța judecătorească trebuie, în mod special, să se refere la ea în hotărâre (*hotărârea CtEDO Hiro Balani versus Spania*).

23. Se apreciază că instanța de fond nu a făcut o analiză amplă și multiaspectuală a materialelor cauzei, nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

24. Din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale.

25. Potrivit prevederilor art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

26. Se subliniază că, CtEDO, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art.6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art.6 îi atribuie „instanței” obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, , pct.19-20, pct.59 și 61). Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei (*Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.)*, nr.40490/98 și *Dima împotriva României*, 16 noiembrie 2006).

27. Din interpretarea art.6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune

în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

28. În consecință, Colegiul penal a reținut că instanța de fond a examinat cauza în mod superficial și unilateral, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar, adică prezenței sau lipsei probelor anexate la materialele cauzei pentru confirmarea vinovăției contravenientului.

29. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că astfel de prezumții sunt admisibile doar în măsura în care sunt rezonabile, nu prezumă lucruri dificile sau imposibil de probat și pot fi răsturnate de către persoana interesată (*Salabiaku v. Franța, 07.10.1998, §27*).

30. Prin urmare, rezultă că în hotărâre nu sunt analizate probele pe care instanța își întemeiază soluția, nu s-a făcut o analiză multilaterală și coerentă a tuturor probelor din materialul contravențional prezentat, legătura între ele, nefiind motivată concluzia instanței în ce privește acceptarea unor probe, și respectiv, respingerea altora.

31. Aceste fapte constituie o neglijare a prevederilor art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât, Convenția impune obligația oricărei instanțe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților. Instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor cele mai importante ridicate în speță (a se vedea în acest sens cauza *Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 09.12.1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 06.06.2006*).

32. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceeași judecătorie, în alt complet de judecată.

33. Așadar, instanța de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele, în mod complet și obiectiv, fără a clarifica circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, fiind necesară administrarea de probe suplimentare, astfel că, Colegiul penal admite cererea de recurs, casează hotărârea contestată și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță, de către un alt complet de judecată.

34. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Admite recursul declarat de administratorul SRL „Megavil Grup”, Sorbalo Liviu, casează integral Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) din 24.07.2019, în cauza contravențională în privința **SRL „Megavil Grup”** de comitere a contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) Cod contravențional, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, de către un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Gafton Alexandru

Judecătorii

Morozan Ghenadie

Diaconu Mihail